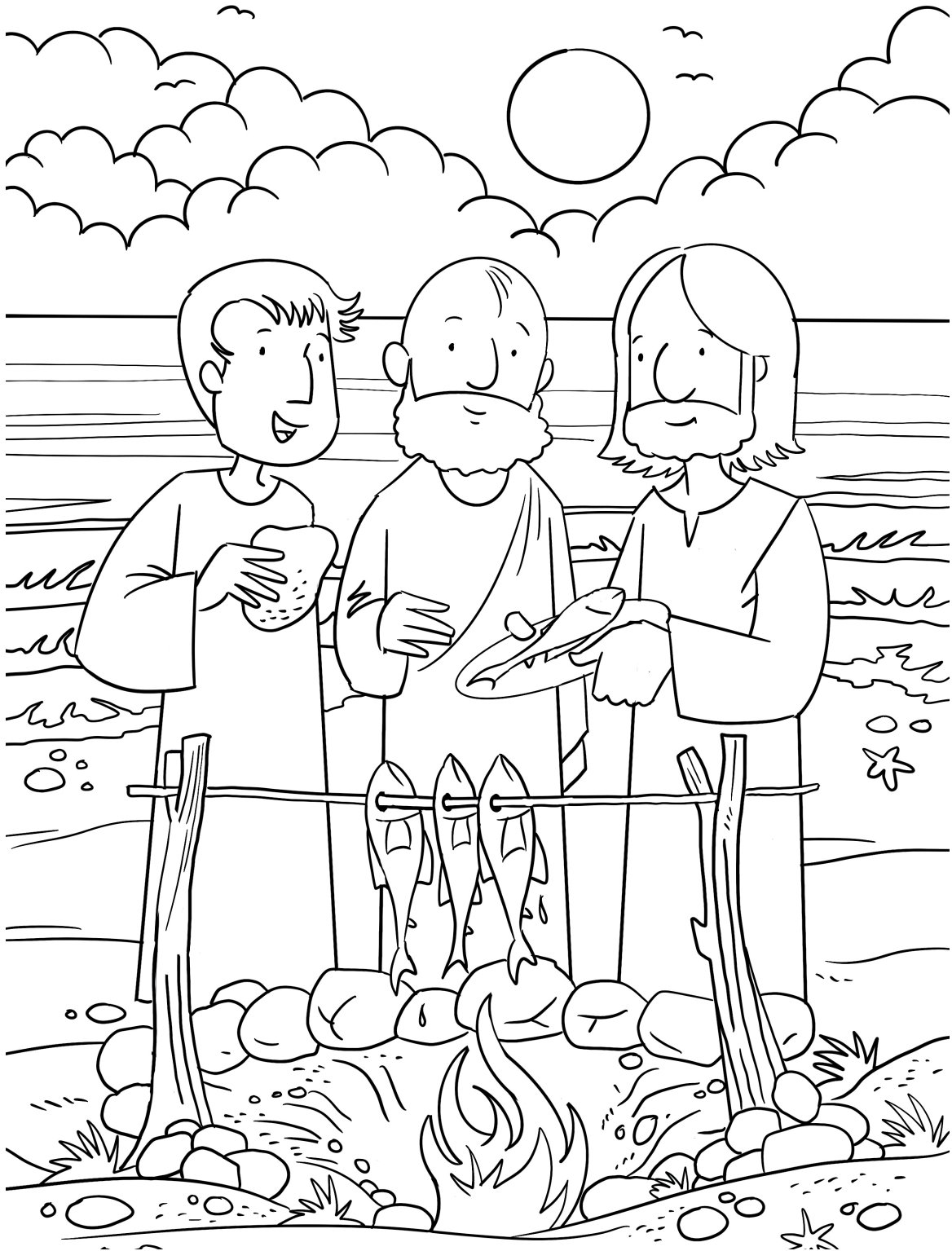

18 april 2021

Een maaltijd met de levende Heer

Johannes 21: 1-14

Thema: De beste Visser

Doel

De kinderen leren dat Jezus zijn discipelen leert wat vissen voor hen is na Pasen: anderen vertellen over de levende Heer.

Toelichting

Verschillende discipelen waren visser van beroep. Daarmee waren ze gestopt toen Jezus hen riep om zijn leerlingen te worden. Jezus heeft hun gezegd dat Hij naar zijn Vader gaat. Ze besluiten in Galilea om te gaan vissen, terug te gaan in hun oude vak. Maar ze vangen niets, een nacht lang; een afgang. Een man op de oever geeft hun raad en daardoor hebben ze een grote vangst. Het is Jezus zelf. Hij is de beste visser! Maar Hij is meer. Hij blijkt ook de beste Visser van mensen. De discipelen schamen zich nu dat ze niet rustig konden wachten, maar mogen toch met Jezus eten. Hij praat met hen en herinnert hen eraan wat hun toekomst wordt: mensen vertellen over Jezus de opgestane Heer en zijn macht over alles.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Vissen vangen

Richtlijnen: Als inleiding: Hoe vang je een vis? Wie kan dat vertellen of misschien wel voordoen? En wat heb je nodig om vissen te vangen? Een hengel en een emmer. Een net misschien.

De discipelen van Jezus gaan in het bijbelverhaal ook vissen. Zij nemen hun boten met netten mee. Een nacht lang gooien ze steeds hun netten uit, maar ze vangen niets. Hoe kan dat nu? Wat doen ze verkeerd? Ze begrijpen er niets van. Dan staat er een man op de kant. Hij geeft hun een tip. Het is Jezus zelf. Hij had beloofd dat Hij naar hen toe zou komen. Dan gaat het opeens goed: een net vol vissen. Samen met Jezus eten ze er lekker van. Wat een cadeau van God!

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Een wonderlijke vangst

Richtlijnen: Als inleiding kun je vragen waarom de discipelen een hele nacht niets vingen. Hadden ze gewoon pech? Kwam het doordat ze al drie jaar geen vissers meer waren, maar leerling van Jezus waren? Waren ze niet goed meer in hun oude beroep?

Wat zouden de discipelen hebben gedacht? Er kwam geen vis hun net in. Hoe is het mogelijk? Zij zien natuurlijk niet in Galilea om te gaan vissen, maar denken er niet aan waarvoor ze leerling van Jezus zijn geworden. Op Pasen hadden ze de opdracht van Hem gekregen om wat ze geleerd hebben verder te vertellen. Dan staat een Man op de oever, die vraagt of ze vis voor hem hebben. Nee, niets, wat een afgang. Dan zegt Jezus (want Hij is die man): probeer het eens aan de andere kant. Dan raakt het net meer dan vol. Ze gaan eten. Jezus blijkt al vis te hebben (waar kwam die vandaan?) Samen met de vissen uit hun netten een heerlijke maaltijd. En de leerlingen mogen gaan vertellen van hun Meester, die mensen in Gods naam alles kan geven: eten, maar ook geloof.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: De beste Visser

Richtlijnen: Jezus heeft op Pasen gezegd dat een nieuwe periode aanbreekt. De discipelen weten dat, maar gaan in Galilea toch vissen. Het lijkt erop, dat ze hun taak nog niet duidelijk zien. 'Ze doen maar wat'. Het gevolg is dat ze niets vangen. Herkennen de jongeren dat, dat hun leven soms niet veel oplevert voor zichzelf en anderen?

Bij de discipelen stond de Heer zelf op de oever. Hij gaf raad het anders te proberen. Dat leverde heel veel vis op. Samen eten ze van de vis die Jezus al heeft en wat zij dankzij Jezus ontvingen. Je kunt zeggen: al deze vissen kregen ze door Gods goedheid, uit genade.

Het is een belangrijke les. Je leven levert iets op, als je doet wat Christus je vraagt, als je van God afhankelijk durft te zijn. Voor de discipelen betekent dat: niet opnieuw gewoon visser zijn, maar visser van mensen. Zij moeten nu mensen gaan vangen voor Jezus, zoals zij zelf eens geroepen zijn door Jezus. Ze mogen vertrouwen dat die vangst groot zal zijn? Zou God ook ons gebruiken om andere mensen te vangen met Gods woorden en daden? Hoe stel jij je dat vangen voor?

Extra bijbelgedeelte: Marcus 1: 14-20

(De discipelen werden eens door Jezus geroepen om vissers van mensen te worden.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Veel van de discipelen zijn vissers. Geen wonder dat Petrus voorstelt maar te gaan vissen. Want Jezus is er niet – en er is verder toch niets te doen... Misschien wil Petrus alleen de tijd vullen, of de onrust in zijn hart verjagen. Of hij weet echt niet meer wat hij moet verwachten, en houdt er rekening mee dat Jezus en zijn verhaal voorbij zijn. Dat hij maar beter zijn oude werk weer op kan pakken.

Hoe dan ook: ze vangen niets. Wachten op Jezus – geloven en verwachten, maar ondertussen zien ze Hem niet en ervaren Hem niet. Hier overkomt het de discipelen, maar het kan jou en mij nog net zo goed gebeuren. Wat doe je dan? De draad van vroeger oppakken, en de pijn van wat je mist een plekje geven. Het lijkt of Jezus je niet ziet. Maar ondertussen blijkt Hij al voor je klaar te staan. De vermoeide, teleurgestelde vissers weten nog niet dat Jezus brood en vis gebracht heeft, en al een vuurtje voor hen maakt. Hij staat klaar met alles wat ze nodig hebben: Voedsel voor onderweg, maar vooral: Hijzelf staat klaar.

'Hebben jullie soms iets te eten': Anders vertaald komt het neer op 'hebben jullie misschien wat bijvangst' (om uit te delen). Maar nee, zonder de Heer houdt het niet over.

'Gooi het net dan aan stuurboord uit'. Wat een vreemd moment! De discipelen hebben nog niet in de gaten dat Jezus tot hen spreekt, dus voor hen is het een wildvreemde die dit roept. Waarom zouden beroepsvissers zich laten gezeggen? Geloof kan het antwoord niet zijn. Laten ze zich verrassen door het absurde van het idee? Zijn ze zo moe en lusteloos dat ze zich alles laten aanpraten? Overdag (dus te laat) toch weer gaan vissen, maar dan net even aan de andere kant? 'Zo veel vis'. Het wordt nog vreemder: aan de formulering proef je dat er niet eens meer echt gevist werd. Met dat het net aan de andere kant in het water ligt, is het al vol. Zo vol dat binnenhalen eigenlijk niet gaat.

Doordat Johannes het gebeurde als wonder herkent, ziet hij in dat het Jezus is. Als hij dat verwonderd naar Petrus uitroept, springt die meteen in het water. Typisch Johannes en Petrus. Johannes doorziet de dingen eerder, Petrus doet de drastische dingen. Vergelijk Paasmorgen (Joh 20:1-8). Petrus loopt harder, maar Johannes is de eerste die doorziet wat er is gebeurd, en tot geloof komt. Johannes en Petrus, dat zijn er pas twee die geloven. Maar door hen heen worden de andere discipelen bereikt: het wonder begint misschien bij een of twee, maar is een wegwijzer voor iedereen zichtbaar.

'Hebben jullie wat te eten', vroeg Jezus – maar hij blijkt al brood, vis en vuur te hebben. Waarom vraagt Hij dan om wat te eten? Zo is God. Hij vraagt je soms meer dan je kunt geven (ze hadden niks). Maar als Hij je iets vraagt is het niet omdat jij Hem iets kunt geven dat Hij mist, maar omdat Hij zijn koningschap wil laten zien. Aan jou, en aan mensen om je heen. O, en het mag je wat kosten, maar die kosten staan in geen verhouding tot wat Hij je schenken wil.

'Breng ook van jullie vangst'. En toch doet jouw inbreng ertoe voor Hem. Kan Hij het zonder je? Vast wel. Maar het is net als bij de schepping. God kan prima zonder ons de schepping regeren, maar Hij kiest ervoor om door en met de mens te regeren. Jammer alleen, dat wij zo snel opschepperig naar onze inbreng wijzen, terwijl Hij wonderen doet.

Dit is hoe wonderen tekenen worden: Johannes en Petrus krijgen het wonder, en hun geloof wordt erdoor versterkt. Maar daar houdt het niet op. Alle andere discipelen worden een heel eind richting geloof en begrip gebracht. En ook zij vertellen dit moment later met glanzend ogen verder.

Jezus die brood en vis deelt. Net als bij het Avondmaal geeft Jezus het om het kleine beetje geloof dat we hebben te versterken. Zullen ze nu geloven? Driemaal is scheepsrecht.

Auteur: KS

Liederen

Psalm 33

Lied 653

lied 645

Komt laat ons vrolijk zingen

De vissers op het meer

Als je gelooft in de Here Jezus

Jezus roept mij, ik zal volgen

Jezus, ik wil u bedanken

Jezus, vol liefde

(=Gezang 75 LvdK)

(=Gezang 219 LvdK)

Evangelische liedbundel 161

Alles wordt nieuw 2:24

Op toonhoogte 476

Opwekking 110

Opwekking voor kinderen 145

Hemelhoog 380

Auteur: PZ

Vissen vangen

Inleiding

- Wie heeft er wel eens gebarbecued?
- Wat heb je dan allemaal nodig?
- Vinden jullie dat ook zo lekker en gezellig? Met wie doen jullie dat?

Bijbelverhaal

De vrienden van Jezus vonden het ook altijd fijn om samen te eten. Ze aten vaak met Jezus erbij. Maar toen was alles anders geworden... Jezus was niet meer bij hen. Het was zó raar...

De priesters hadden Jezus gevangengenomen. En de soldaten hadden Hem gekruisigd. Jezus was dood, maar ook weer levend geworden! Ja écht! Ze hadden Hem al een paar keer gezien! Én met Hem gesproken! Allemaal.

Maar toch... het is nu zó anders geworden. Jezus is niet meer altijd bij hen. Ze weten eigenlijk niet zo goed wat ze moeten doen. Zónder Hem...

'Ik ga maar gewoon vissen!', zegt Petrus. 'Dat is goed', zeggen de vrienden, 'wij gaan met je mee!' Vissen deed je in die tijd 's nachts. Maar die nacht vingen ze helemaal niets! Er was geen vis te vinden. Moe keerden ze om.

Kijk! Op het strand loopt een man in de vroege ochtend, als de vrienden bijna terug zijn. 'Hebben jullie wat gevangen?', roept Hij ze toe. 'Nee meneer, helemaal niets!' 'Gooi je netten nog eens uit aan de rechterkant!', roept de man 'Maar, we hebben al de hele nacht gevist. En niets gevangen. Toch proberen ze het nog één keer. Ze gooien het net in het water aan de rechterkant. En in één keer zwemt een héle school vissen in het net. Hóla! Het bootje hangt helemaal opzij, zó zwaar is het! Wauw, denkt Johannes, dat is bijzonder, dat is een wonder! Maar... dan... die man.. Hij kijkt nog eens. Johannes ziet een vuurtje op het strand met een man ernaast. Ja... dat moet haast wel!.. 'Hé Petrus, dat is Jezus!' Petrus springt overeind, kijkt ook eens goed en springt in het water! Ja! Dat is Jezus! Hij wil zo snel mogelijk naar Hem toe! De anderen volgen met het bootje én het net vol vissen.

Jezus zit rustig bij het vuurtje. Hij heeft zelfs al een paar visjes gebakken en wat broodjes. 'Breng wat van jullie vissen mee', zegt Hij, 'dan hebben we genoeg om samen te eten. Jullie zullen wel honger hebben! Kom! Ik zal zorgen dat jullie krijgen wat je nodig hebt. Pak vast wat te eten!'

Hé, wat gezellig weer om zo met elkaar te eten. En wat bijzonder dat Jezus precies wist wat er nodig was en dat ook al allemaal had geregeld. Ook al was Hij eerst niet eens bij hen, toch had Jezus voor hen gezorgd. Jezus zorgt voor iedereen, ook nu nog. Ook al zien we Jezus niet, ook al lijkt Hij soms ver weg, toch is Hij er. Kijk maar goed wat Hij voor jou doet

Afsluiting

Wat fijn Here Jezus, dat ik mag weten dat U er altijd bent en weet wat ik nodig hebt.

Dank U wel dat U voor mij zorgt.

Spel

Leidsters houden een doek omhoog, de kinderen lopen als vissen onder het doek heen en weer. De leidsters roepen: omdat U het zegt Heer, proberen we het nóg een keer! Het doek valt over de kinderen heen. 'Wat een grote! Wat zijn het er veel!'

Spel: een omgekeerde tafel of rubberboot met kinderen. Spel uitspelen. Ze gooien een kleed/ gehaakt spreid aan de rechterkant. Andere kinderen/(leidsters) gooien er kussentjes, knuffels, nep vissen in. Wauw! Wat veel vissen!

Auteur: JV

Een wonderlijke vangst

Inleiding

Wie is er wel eens verhuisd? Of ken je iemand die verhuisd is?

Als je een tijd hebt moeten wennen aan je nieuwe plek, kan het héél fijn zijn om weer even terug te gaan naar waar je vandaan kwam. Vandaag horen we over de leerlingen van Jezus, zijn discipelen, die al een paar jaar steeds onderweg zijn geweest. Want Jezus was vaak op reis om de mensen over God te vertellen, en zij gingen mee.

Ze zijn wel vaker weer eens terug geweest hoor, maar het is altijd fijn om alles te zien wat je nog kent. Om met je familie en vrienden te kunnen praten die je al lang niet hebt gezien. In ons verhaal zijn de discipelen even terug waar ze vroeger woonden.

Bijbelverhaal

Zeven van de discipelen zijn bij elkaar bij de plaats waar sommigen van hen vandaan komen. Petrus is erbij, Tomas, Natanaël, Jakobus en Johannes, en nog twee discipelen. Ook al is Jezus nu weer opgestaan, Hij is niet altijd bij zijn leerlingen. Maar af en toe. Dat is voor hen best wennen. Sinds Jezus hen geroepen heeft, zei Jezus vaak wat ze moesten doen. Wat zou Jezus nu willen dat ze deden? Petrus kijkt eens om zich heen. Ze zijn bij het meer van Tiberias, waar veel mensen een boot hebben. Misschien weet je nog dat sommige discipelen met een boot aan het vissen waren, toen Jezus hen riep om mee te komen. Nou, vissen, daar heeft Petrus wel weer eens zin in! Hij kent dit meer nog precies. Hij kijkt de anderen aan en zegt: 'Jongens, ik ga vissen!' 'Nou, dan ga ik met je mee', zegt de een na de ander.

Ze hebben daar nog familie en vrienden wonen, en mogen best even een boot gebruiken. Vissen doen ze nachts, omdat de vissen dan uit hun schuilplaatsen komen. Je vangt dan meer. Maar die nacht wil het maar niet lukken. Niet één vis komt er in hun net. 'Ik snap er niks van!', zucht Jakobus. 'Waarom wil het nou niet? We doen het net zoals vroeger.' En nog eens proberen ze het: links in de boot gaan staan, het net vasthouden, een eind van de boot slingeren... 'Als het nou niet lukt, kap ik ermee', zegt Johannes. 'Er zit vannacht gewoon geen vis.' En terwijl Petrus en Tomas het net voor ze zoveelste keer leeg binnenhalen, zucht Natanaël: 'Nou, inderdaad. Dit is jammer van onze tijd. Kijk, het wordt al bijna licht. Laten we teruggaan.'

Als ze dicht bij de kant komen, zien ze een man staan. Het is Jezus, maar ze herkennen Hem niet. De man roept over het water: 'Hebben jullie misschien wat te eten?' Maar de vissers moeten beschaamd antwoorden: 'Nee, we hebben helemaal niks!' 'Gooi het net aan de rechterkant uit de boot! Dan zul je wel vis vangen!', roept de man terug. Nou, dat is raar zeg, denken ze allemaal. Alles in de boot is zo gemaakt, dat ze het best links kunnen staan om het net in het water te gooien. Johannes krabt eens achter z'n oor. En Tomas vraagt: 'Huh? Waarom zou het

rechts wèl lukken? Die vissen zien heus het verschil niet, hoor!' Maar Jacobus zegt eenvoudig: 'Waarom zouden we het niet gewoon proberen?' En dat doen ze.

Als ze aan de touwen trekken om het net weer binnen te halen, is er iets vreemds aan de hand... 'Ho!', roept Natanaël. 'Wacht even, het net zit vast!' Johannes komt helpen. Zit het net vast aan een grote steen onder water? Dan moeten ze straks het net voorzichtig lostrekken en weer repareren; dat gebeurt wel vaker. Met een kapot net kun je niet vissen. 'Nee joh', roept Petrus, 'kijk dan! Dat net zit barstensvol! Help even mee!' Ze moeten het net goed vasthouden, zó vol zit het. Iedereen is verbaasd. Dit hebben ze nog nooit meegemaakt! Maar dan dringt het tot Johannes door, de vriend van Jezus, van wie Hij veel houdt: dit kan er maar Één! Zijn ogen worden groot en zijn gezicht staat blij als hij Petrus aanstoot en zegt: 'Het is de Heer!' Petrus had zijn bovenkleden uitgedaan om ze droog te houden bij het vissen, maar hij trekt ze nu gelijk aan en springt in het water. Dàn maar nat! Als Jezus daar is, wil hij direct naar Hem toe! Het is nog maar zo'n 100 meter naar de kant. De anderen komen met de boot en slepen het boordevolle net er achteraan.

Als ze op de kant zijn, zien ze dat Jezus al een vuurtje heeft liggen, waarop Hij al vis heeft klaargemaakt en brood. Hij zegt: 'Breng maar wat van de vis die jullie gevangen hebben.' Petrus klimt de boot in, maakt het touw van het net los van de boot, en sjort het in z'n eentje op het droge. Het is bijzonder dat het niet scheurt; als ze gaan tellen, hebben ze wel 153 gróte vissen. Ze geven Jezus ervan. Hij zegt: 'Kom, dan gaan we samen eten'. Ze kijken Jezus nog eens aan, maar durven Hem niet te vragen: 'Wie bent U?' Want ze wéten dat het Jezus is, ook al lijkt Hij nu anders. Jezus deelt uit van het brood en de vis. En zo zitten ze, de derde keer dat ze Jezus weer zien nadat Hij dood is geweest en weer levend werd, samen te eten.

Afsluiting

- Aan het eind deelt Jezus brood en vis uit. De discipelen hebben daarbij vast gedacht aan andere keren dat Jezus dit deed. Ken je zo'n verhaal?
- De discipelen wisten niet zo goed wat ze moesten doen toen Jezus niet meer steeds bij hen was, en toen gingen ze maar vissen. Als mensen niet goed snappen wat ze doen moeten, gaan ze vaak iets doen wat ze wèl snappen. Dit doet Petrus ook. Hij was opgegroeid als visser, was weer in z'n oude buurt en zo was de keuze logisch. Denk je dat het ook was Wat Jezus wilde? Waarom wel of niet? Wij mogen doen wat Jezus wil wat we doen. We volgen Hem. Dus het is goed om je vaak af te vragen: *Wat zou Jezus doen?* Hoe kun je jezelf daaraan herinneren?

Auteur: PW

De beste Visser

[Johannes 21: 1-14](#)

Bijbelgedeelte

Het had de hele nacht geduurd. De discipelen zijn aan het werk. Ze zijn aan het vissen. Met natte kleren staan ze in hun boot, maar ze hebben nog geen visje gevangen. Geen kleintje, en al helemaal geen grote. Ze zijn moe en chagrijnig. Al die moeite voor niets. Ze hebben niet geslapen en nu hebben ze ook nog niets te eten. 'Kom we stoppen er mee, we gaan naar huis, slapen en weer een beetje warm worden. Morgen zien we wel weer verder,' zegt Tomas.

'Wacht even.' Petrus tuurt naar de rand van het meer. Het begint een beetje licht te worden en in de schemer ziet hij een man staan. Hij zwaait met zijn armen en roept iets. Petrus legt zijn handen achter zijn oren om goed te kunnen luisteren.

'Hebben jullie soms iets te eten?', roept de man. Tomas moppert zachtjes voor zich uit. 'Geen slaap, geen vis en ook nog eens niets om uit te delen, mooi is dat. Wat zal die man wel van ons denken...'

Petrus roept hard terug over het water. 'Nee, we hebben niets gevangen!'

'Gooi je netten aan de andere kant van de boot uit,' roept de man. 'Dan lukt het wel.'

'Nou, nou, de beste stuurman staan aan wal,' bromt Tomas, maar toch gooit hij samen met Petrus het net aan de andere kant van de boot in het water. Veel verwacht hij er niet van. Niet erg enthousiast trekt hij met zijn vriend het net naar boven. Maar... Wat nu? Het net is zwaar. In één keer zit het net boor-de-vol vis. Met z'n allen proberen de vissers het uitpuilende visnet in de boot te trekken. Maar het is zó zwaar dat het ze zelfs samen niet lukt.

Petrus kijkt nog eens naar de man aan de kant van het meer. Het is alweer ietsje lichter geworden. Dan ziet hij het, ineens. 'Het is de Heer!' Petrus is blij om Jezus te zien. Hij gooit zijn natte kleed in de boot en springt zonder kleren overboord om naar Jezus toe te gaan. De rest vaart achter hem aan, met het zware net vol vis als sleepnet naast de boot.

Daar zijn ze dan. De mannen, de boot en de vissen. En Jezus. Hij is er ook. Hij zit een visje te braden aan de kant van het meer. En hij heeft ook brood. Het ruikt heerlijk. De magen van de discipelen beginnen spontaan te knorren van de pittige lucht. De warmte van het vuurtje voelt prettig aan hun koude, natte lijven.

'Breng ook wat van jullie vissen hier,' zegt Jezus en Hij nodigt de mannen uit. Samen eten ze brood en vis. Jezus deelt uit van het eten dat Hij bij zich had, maar ook van de vissen die Hij de discipelen hielp te vangen. Er is meer dan genoeg.

God helpt

De discipelen hadden een heleboel vis gevangen. Alleen was het hun niet gelukt. Het is Jezus die hen helpt en die hun eten geeft. De beste visser stond echt aan de kant. Hij vroeg aan hen of ze iets te eten hadden. Dat hadden de discipelen niet. Maar Jezus heeft dat wel. Meer dan ze op kunnen geven Hij hun. Er is genoeg om te verkopen of om uit te delen.

Ook zonder dat de vissende discipelen hun net vol meenemen naar de kant heeft Jezus al eten op een vuurtje liggen. Hij heeft zijn leerlingen niet persé nodig, maar Hij wil wel dat ze zelf bezig zijn en vissen vangen op de plek die hij hun aanwijst.

Ook wij mogen zelf werken en goede en mooie dingen doen voor zijn Koninkrijk. Al moeten we nooit vergeten dat het God is die ons helpt. Hij zorgt voor ons en geeft wat we daarvoor nodig hebben.

Vragen

In Marcus 1: 14-20 zegt Jezus tegen de discipelen dat ze vissers van mensen moeten worden.

- Wat betekent dat?
- Wat kunnen ze daarvoor leren van deze gebeurtenis?
- Zijn wij ook 'vissers van mensen'?
- Kun jij vertellen waarbij God jou helpt?
- Zijn er dingen waarbij God niet helpt of waarbij je dat niet merkt?
Waar is God dan?

Om te zingen of te luisteren

Stap maar in de vissersboot met Jezus

- [\(5\) Stap maar in de vissersboot themalied VBW 2014 - YouTube](#)

Simon en Andreas

- <https://www.youtube.com/watch?v=Jj3bEd0mLGg>

God heeft alle macht, MSNK

- https://www.youtube.com/watch?v=Ec_VS7Voxsc

Auteur: MZ